

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3908/2023
09.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Миљуш, адвокат из ..., против туженог ЈП "Путеви Србије" Београд, чији је пуномоћник Ивана Марковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1895/2023 од 19.07.2023. године, у седници одржаној 09.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1895/2023 од 19.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П1 161/2021 од 28.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи, као незаконито, решење туженог од 06.07.2021. године, којим јој је отказан уговор о раду бр. .../... од 03.07.2006. године, са свим пратећим анексима, а да се тужени обавезе да тужилу врати на рад и да јој накнади трошкове парничног поступка, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 1895/2023 од 19.07.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану, жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Шиду П1 161/2021 од 28.02.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиле. Трошкове ревизијског поступка је тражио одређено.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а наводима ревизије тужиле не указује се на неку другу битну повреду одредаба парничног поступка прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на неодређено време, почев од 03.07.2006. године, на основу уговора о раду којим је распоређена на послове ... на наплатној рампи "...-..." и на наплатној рампи у Тужени је 08.06.2021. године тужилци доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, јер је учинила повреду радне обавезе – неизвршавање или неблаговремено, несавесно или немарно извршавање радних дужности или радних обавеза, утврђено чланом 12. анекса уговора о раду, указујући да на основу службених белешки пословођа од 09.03.2021. године, 19.03.2021. године, 13.05.2021. године и 17.05.2021. године, као и приложене фотодокументације, тужила није обављала своје дужности ... које се односе на .. на наплатним рампама, због чега је више пута од стране пословође усмено опоменута о нехигијени на наплатним станицама "... и "...". Такође је наведено да је тужилци у фебруару месецу изречено упозорење због истих пропуста у раду. Тужила се изјаснила на упозорење тако што је у целини негирала извршење повреде радне обавезе, која јој је стављена на терет, указујући да нису тачни наводи из упозорења да је учинила повреду радне обавезе, нити да је икада усмено опоменута о нехигијени на наплатним станицама "... и "...", "како то паушално и без икаквих доказа наводите", изјашњавајући се да је свој посао увек обављала савесно и одговорно. Решењем о отказу уговора о раду од 06.07.2021. године, тужилци је отказан уговор о раду бр. .../... од 03.07.2006. године, са свим пратећим анексима, због учињене повреде радне обавезе – неизвршавање, неблаговремено, несавесно или немарно извршавање радних дужности или радних обавеза утврђених чланом 12. Анекса уговора о раду. У образложењу решења је наведено да је на основу службених белешки и слика у дисциплинском поступку утврђено да је тужила извршила повреде радне обавезе на начин да није обављала своје дужности ... које се односе на ... на наплатним станицама, да је пре доношења решења више пута од стране пословође усмено опоменута о нехигијени на наплатним станицама у ... и ... и да јој је у фебруару месецу 2021. године изречено упозорење због истих пропуста у раду, а да се она изјаснила негирајући наводе из упозорења. Синдикат послодавца се изјаснио, у току дисциплинског поступка, наводећи да се одлука донесе у складу са Правилником.

Послодавац је побијану одлуку донео на основу одредбе члана 15. став 1. Закона о раду и члана 12. Анекса уговора о раду бр. ...-...-... од 22.05.2008. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиле одбили, налазећи да је побијано решење донето у законито спроведеном поступку у ком је тужилци омогућено право на одбрану, а да то што јој нису достављене службене белешке пословође није било од утицаја на остварење тог њеног права, имајући у виду да се она изјаснила о наводима из службених белешки пословођа тако што је негирала повреду радне обавезе, указујући да је свој посао обављала савесно и одговорно.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...95/2018), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе. Послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог Закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења, на основу одредбе члана 180. став 1. истог Закона. У упозорењу из става 1. овог члана, послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе које указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2.).

У конкретном случају, тужилац је туженој доставио упозорење да је учинила повреду радне обавезе – неизвршавање или неблаговремено, несавесно или немарно извршавање радних дужности и радних обавеза утврђено чланом 12. Анекса уговора о раду, позивајући се на службене белешке пословође од 09.03.2021. године, 19.03.2021. године, 13.05.2021. године и 17.05.2021. године, о томе да она није обављала своје дужности ... које се односе на ... на наплатним станицама "... и "..., због чега јој је и претходно, у фебруару месецу изречено упозорење због истих пропуста у раду, тако што су је пословође, више пута, усмено опомињале о нехигијени на тим наплатним станицама. Тужилца се изјаснила да су нетачни наводи да је било када усмено опоменуто о нехигијени на наплатним станицама "... и "... и да је свој посао увек обављала савесно и одговорно. Након спроведеног доказног поступка у ком су саслушани сведоци који су имали непосредно сазнање о начину извршавања радних обавеза од стране тужиле, утврђено је да тужилца није извршавала своје радне обавезе на радном месту ... и да је пре доношења побијаног решења она, више пута, од стране пословође, усмено опоменуто о нехигијени на наплатним станицама у ... и

Код тако утврђеног чињеничног стања, следи да је побијана одлука донета у законито спроведеном поступку, у ком је тужилци омогућено да изнесе одбрану, што је она и учинила.

Неосновани су наводи ревизије тужиле да јој је тужени, недостављањем службених белешки пословође од 09.03.2021. године, 19.03.2021. године, 13.05.2021. године и 17.05.2021. године, ускратио право на одбрану. Супротно тим наводима

ревизије тужиле, сврха достављања упозорења у смислу одредбе члана 180. Закона о раду, је да се запосленом стави до знања да је својом радњом или пропуштањем проузроковао наступање отказног разлога, како би се он изјаснио о основу за давање отказа. У конкретном случају, тужени послодавац је у упозорењу навео основ за давање отказа, чињенице и доказе које указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (8 дана од дана достављања упозорења), па је на тај начин поступио у свему на начин прописан одредбом члана 180. став 2. Закона о раду. Тужила се у изјашњењу на упозорење изјаснила да нису тачни наводи да је било када усмено опоменута о нехигијени на наплатним станицама "... " и "...", негирајући на тај начин наводе из службене белешке пословође од 09.03.2021. године, 19.03.2021. године, 13.05.2021. године и 17.05.2021. године, што значи да јој право на одбрану није ускраћено, па она неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик Управитеља писарнице
Миланка Ранковић**